

[Inger Gautier Schmit.]

deres egentlige Fag. I Øjeblikket findes der 8 000 arbejdsløse Kvinder her i København, hvoraf 4 000 er ugifte og saaledes ikke bundet til noget Hjem. Men, siger han, det er næsten ikke muligt at drive dem til at tage Stillinger ved Husgerning. Man havde oprettet Kursus i Husholdning til Uddannelse af disse Kvinder, men ved det første Kursus lykkedes det kun med Nød og næppe at skaffe det fornødne Antal Kvinder, og det næste Kursus maatte aflyses af Mangel paa Tilslutning.

Paa de offentlige Kontorer synes man overvældet af Administrationens Vanskeligheder ved Socialreformen, og det er derfor af største Vigtighed at finde Omraader, hvor den muligt kunde forenkles. Jeg vil da henstille til Ministeren at tage den Tanke op til Overvejelse, om den Prisregulering, som kommer til Anvendelse over for de mange offentlige Udbetalinger to Gange om Aaret, ikke kunde indskrænkes til een Gang. Her-ved vilde Kontorerne blive forskaanet for et stort og brydsomt Beregningsarbejde; og den lille Sum fra eller til, som det vilde betyde for den, der fik Pengene udbetalt, eller for Staten, vilde sikkert ikke spille nogen større Rolle, naar man tog Gennemsnitstallet af de to Pristal.

Man har gjort mig opmærksom paa, at Forsørgelseslovens § 22 bragte saadanne Børnehjem i Vanskelighed, der modtog privat anbragte Børn, idet disse Børn, som forbliver paa Børnehjemmet i en længere Aarrække, jo faar Forsørgelseskommune i det Sogn, hvor Børnehjemmet ligger. Dette kan med Tiden medføre, at saadanne Børn maa nægtes Optagelse paa Børnehjemmet, simpelt hen fordi Sognet ikke kan være tjent med den Byrde, som her bliver det paalagt, hvilket igen skader baade Børnehjemmet og Børnene. Jeg vil henstille til Ministeren, at der her findes en god og forstandig Ordning.

Maa jeg endvidere stille det Spørgsmaal, om man nu er klar over, hvor mange der efter 1. Oktober er uden for Sygeforsikring.

I Skoletilsynsloven blev der i § 12 indført den Bestemmelse, at Tilsynet med Religionsundervisningen paa hvilede Sognets Præster, men denne Bestemmelse er efterhaanden i alt for ringe Grad blevet paaagtet og praktiseret saaledes, som vi i hvert Tilfælde fra Venstres Side havde tænkt os, den skulde blive praktiseret. I Stedet for at tage Sagen ganske naturligt op og praktisere den jævnt og ligetil mener man fra Præsternes Side, at der her laa et Problem;

man skulde først have Cirkulære enten fra Undervisningsministeren eller fra Biskopperne for at kunne praktisere Tilsynet. I Præsteforeningens Blad af 11. Maj 1934 spørges der om Forstaaelsen af denne Paragraf. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere nogle faa Linier:

„Jeg er en af de Præster, der har bedt sig fritaget for at blive valgt ind i den nyvalgte Skolekommission; men da jeg bad mig fritaget, gjorde jeg samtidig opmærksom paa, at jeg uafhængig af Skolekommissionen ifølge Lov havde Tilsynet med *Religionsundervisningen*. Nu, da den nye Kommission er valgt, arbejdes der inden for Sogneraad og Skolekommission paa at gøre mit lovfæstede Tilsyn med Religionsundervisningen illusorisk. Det skal bare bestaa i, at jeg engang imellem *snakker* med Læreren om, hvordan den bør drives. Snakker med ham om det, *naar vi mødes*.

Jeg tillader mig derfor at bede om en nærmere Forklaring paa, hvad der ligger i § 12.

Hvis „Præsteforeningen“ ikke ved det, tillader jeg mig at henstille til den, at den snarest muligt skaffer os det at vide — gennem et Cirkulære —, saa vi ikke kommer ind i et galt Spor fra Begyndelsen af“.

Nu maa jeg rigtignok sige, at hvis vi skulde komme ind i et galt Spor, er Præster af den Type, der her har spurgt, i og for sig for en Del selv Skyld i det. Jeg maa beklage, at en Del Præster ikke har ønsket at tiltræde Skolekommissionen, naar de har kunnet blive valgt og herigennem kunde have faaet Anledning til at gøre deres Indflydelse gældende; men jeg maa ogsaa mene, at det er uheldigt, naar disse Præster forholder sig ganske afventende, indtil der tilflyder dem et Cirkulære enten fra Ministeren eller fra Biskopperne. Thi Sagen er ganske ligetil. Der er her lagt et Ansvar og en Opgave hen til Præsterne; de har ifølge § 12 det kirkelige Tilsyn med Undervisningen i Religion i Skolerne. Denne Religionsundervisning i den danske Folkeskole hviler, som bekendt, hidtil paa det Sthyr'ske Cirkulære af 1900, og Præster i Folkekirken kan ikke være i Tvivl om, hvorledes de har at føre deres Tilsyn. Men naar den Præst, jeg lige har citeret, først kommer lidt paa Kant med Kommunalbestyrelsen ved ikke at ville lade sig indvælge og derpaa forhandler med Læreren og faar et helt forkert Indtryk af, hvordan han har at føre sit Tilsyn, er man godt paa Vej til at komme ind paa et uheldigt Spor, hvad jeg oprigtigt beklager.